

میلعلو وه

ی نلاقعو ی ناوید تایید

کولسو و ریسرد تمصد ماگیاج و

مود سلجم - 1424 کرابملا ناضمر - ی لامث هز محوبا ی اعد حرشد

تانااید

ی نارھط ی نیسدر نسحمد محمد دیسد جاد الله تعیا
هز ساللهس دق

مِجْرَلَا نِاطِيْشَلَا نِمَ لِلّٰهِ ذُو عَا
 مِجْرَلَا نِ مَحْرَلَا اللّٰه مَسْب
 دمحم مساقلاى با انبيذ و انديسى اء الله لى لى و
 نيدلا مويى لى لى لى ن لا ن م ن يعمجا مهادعا لى اء الله تمنع و نيرهاطلا نبييظلا هلا لى لى و

كَمَعْنِي فِي نَنْبِيرِي هَلَا كَتَفَارُنُ نَحْتَبْ مَهْيَعْدُ دِنَاعِلَا وَ كَتَكَلَمَ لَهَا لِي اء تَايَطْعَابُنْ اَتَمَلَا تَنَا وَ
 لِي لِرَاشَا وَ مَعْدِ وَ هَلِضْفَتِ وَ هِنَاسْحَابِ اَيْنْدَلَا لِي فِي نَابِرِنِ مَ اِيْفَا اَرِيْبِكِي مَسَابِ تَهْوَنُ وَ اَرِيْعَصْ كِنَاسْحَا وَ
 مِمْرَكِ وَ هُوَقَعِي لِي قَرْخَلَا لِي فِي

تکلم لها رب که ییاهش شخب و ایاطع اءساو به یی تسه تنم به ص تخم و ت، ن م راگدرورپ یی
 و دوخ م عذ رد ارم و ت اراگدرورپ راب یی نادرگی م اهنأ بجوتم ار دوخ ت فآر امانأ و یی هدی م ماجنا دوخ
 یی سک یی اسپ یی تشاد مز او آرپ و بهتر مدنلبریک ل ادر د ارم مسا و یی دناورورپ، رغصل ادر د دوخ ن اسحا
 ترخأ رد دوخ شخب و دوخ م رکو و فعه به و دادش رورپ دوخ م عذ و ل ضفت و ن اسحا به ایند رد ارم که
 داد دیون

ناسنا قیفوت و هجوت لماء، راگدرورپ صا ذت محر

تتشگی م نام ل اهل ماشد و ت فآر و دوبن ارم رپ راگدرورپ تنم رگا که دش ضرع هتشنگ هسلج رد
 دنر بی م رس به دوخ ت داعس به تبسن یی هجوتی یی و تلاهج و یی ربخی یی ملاء رد که دارفا ریاس دننام م ه ام
 میدوب اهنأ دننام م ه ام

نام هزا تسا ترابع ماع یی انعم. دوشی م ظاط صا ذ و ماع یی انعم و د، هغیر شد هرقف نیا رد هتبلا
 رد تسا تادوجوم ههمه به تبسن و تسا دارفا ههمه به تبسن که راگدرورپ ت محر تيمومع و هعسد هبنج
 کی نیا. تادوجوم عیمج به تبسن و ق آسف به تبسن و ر آفک به تبسن یی تد، تاید عاقب رد و دوجو عاقب
 نایر ج و نایرسل ادر د، هیناکما و هیدوجو بلاوق به ضایف اءبم ز امانأ یی هلا ضیف که تسه هبنج
 تانکم نیا رپ ضیف م اود یی ضتقم، دارفا لیماک هبنج به تبسن ت فوطع و راگدرورپ ت فآر ن آ و. بتسا
 و ت فآر زا صا ذ هبنج به هراشا هرقف نیا رد م لاسلا هیلع اءجسد تر ضد که دسری م رظن به اما؛ تسه
 به دارفا ن دشک پیذن و بارتقا بجوم ت فآر هبنج ن آ که، دراد دوخ ن اگدن به تبسن راگدرورپ ت فوطع
 بتسا تیناويد و یی نادان و ش حوت و تيمیهد و تلاهج ملاء زا اهنأ ن دشرو د و سدق ملاء

ناسنا یی ناويد تاید یی اهی گزیو

هتسد میناوتی م بهتر م و د رد ار یی گدنز نیا، مینکب دارفا یی گدنز به یی هاگن کی ارم رگا یی لکروط به
 و فده که تسا یی گدنز ن آ و یی ربخی یی و یی نادان و تلاهج و یی ناويد یی گدنز بهتر م کی. مینک یی دنب
 ر هر د [یی گدنز نیا]. دشاب یی ویند عاتم و اهتساوخ و یی ویند لایما به ن دیسر طقف یی گدنز ن آ رد دصقم
 نیا یی ارب و دنک ریس ار دوخ م کشد دهاوخی م ناويد. دشاب هتشاد دوجو دهاوخی م یی فنصر هر د و بلاق
 و ارب ار دوخ و دننکی م هبلاکت ایند¹ هفیج رس رپ روطچ دیدید تاناويد. دسانشی منی زرم و دد هلتسم
 دنر بی ن آ زا ار دوخ مهسو و هصد هکنیا اء دنز ادنای م

وقتی یک مرداری هست، یک عده کلاب و سگ ها به او حمله می کنند؛ هر کدام می خواهد زودتر
 به او برسد و خود را سیر کند و کاری به دیگری ندارد. دیگری حالا گرسنه می ماند [یا نه]، آیا سگ

¹ هشللا، رادرم: هفیج

² هشللا کی رس رپ راهگس یی او عد و گنج دننام ایند رپ مدرم صر دتش

دیگر، مریض است؟ لنگ است؟ از قافله عقب می ماند، یا نمی ماند؟ [دیگر] به این ها کار ندارد. زود به متاع و منافع خود برسد. یک پلنگ وقتی که حمله می کند کار ندارد به این که الان آن حیوان بچه دارد مادر است، بچه اش منتظر است و تقاضایی دارد، خواستی دارد، نه، [فقط]، می گوید ما گرسنه مان است و خدا این روزی را رسانده است و بایستی که دلی از غذا در بیاوریم و می گیرد و حمله می کند و او را به دست می آورد و روزی خود را تأمین می کند. حالا باز هم صد رحمت به این حیوانات، وقتی شکمشان سیر می شود دیگر کاری ندارند. می گویند: «وقتی که یک شیر یا یک ببر و پلنگی سیر هستند، آهو در کنار آن ها باشد کاری ندارند!» اتفاق افتاده است، نقل می کنند. [بله] وقتی گرسنه بشوند، آن موقع است که برای رفع جوع و رفع گرسنگی خود، اقدام به حمله می کنند. ماها در هنگامی که سیر هستند به حیوان حمله نمی کنند و او را نمی بلعند. وقتی گرسنه شدند آن موقع [حمله می کنند]، و همین طور [بقیه حیوانات].

یژولونکت تفرشیپ دوجو اب یزورما ناسنا ی قیقد ل ماکت مدع

نر قرد بتسا مدرک ادیدل ماکت رشب نیا «: دنیوگی م؟! دراد ی یاسد هچ اعاو، رشب نیا اما ناسنا اب زورما ناسنا بتسا مدرک ی قرت رشب ندمت بتسا مدشل ماک اهل قع، راز هود نر قرد، نپرشع بتسا هدیسر ی یلاعا هبتر م هب رشب شنید و گنهر ف و شناد هزورما. دراد توافدت شپ لاس راز هود تحصن اسنا دوخ. درادن دوجو رگید ی عیرشت تیرت و ی نید تیرت و داتسا و قلاخا هب جایتحا هزورما هب مازلا و بتکل ازنا و لُس لاسرا و تیرت هب یزاینر گید و دنکی م کاردار لئاسم و عایشا م هسو و «!تسیذ فیلاکت

و متفرشیپ و ندمت م رایسب ی اهروشک نیمه زای کی رد هک مدناوخی م همانزور رد شپ زور دنچ دیای م باسد هب ندمت م ی اهروشک عجز اتفاقت و ی گنهر ف رظنه طقت زار گید هک ناملاً روشک، یزورما؟! بتسا مدرک هچ درادن قلاخا هب زاینر گید و بتسا مدرک تفرشیپ زورما هک ی رشب نیا، دینیب دینک ماگند ی قارع هلاس مد لفظ کی، دندوب نوری و دندرکی م انشد دنتشاد مدرم نیا زار فذت سیود رختسا کی رد لکشم هب] رختسا طسو رد و ادوخ هکنیا ای دنکی م تیزا ار و ا هکنیا ای دوشی م ی تحاراز رچد اجن ارد ی م و دندرکی م ماگند روطن نیمه رفتت سیود نیا. دهدب تاجن [ار ش دوخ] دناوتی مذ نیا و [دروخی مرپ نیا. دینکی م تافتلا! دش قرغ ناشمشچ ی ولج ات دندرک ماگند دوب هناگیب درف کی نیا نوچ و دندیدنخ! بتسا هدیسر ندمت هب هک بتسا ی رشب

ل هچ، هلاس ی سد درف کی هک دینک روصت دیناوتی مذ مه ار ش حوت هبتر م نیرته نلایذر امش ی نعید شمشچ ی ولج، تسوا داژن زار ج راخ نوچ هلاس مذ، هلاس مد هچب کی دنیب دنک ماگند، هلاس ماچنپ، هلاس وازانج و دوشی م قرغ [هچن ان] و دنکی م ماگند و ددخی م ی پایپ روطن نیمه [وا ی لو] دوشی م قرغ مذ هک دینادی م و دیراد علاطاش بیومک ناتدوخ امش هک ی پاهزیچ و لئاسم و! نیمه! دنروآی م نوری ار نَسْذِلَا نَأِ. بتسا تلهج رد رشب ن ادجو. بتسا مدرک رادیب ار رشب ن ادجو کینکت و یژولونکت، مناج (تَحْلَصْلَا اُولَمَعَو اُولَمَاء نِیْذِلَا لِا، رِسْخِی فَا

انسان دائماً در حال ضرر و زیان ناشی از مراتب جهالت و نادانی اوست، مگر آن کسانی که از این ورطه، خود را به بیرون بیاورند و عمل صالح انجام بدهند و خود را تحت تربیت شرع قرار بدهند تا تغییری در آنها پیدا بشود. و الا سوار الاغ شدن با سوار هواپیما شدن در فرهنگ بشر چه اختلافی بوجود می آورد؟! اولاً الان مگر سوار اسب نمی شوند؟ سوار الاغ مگر نمی شوند؟ این هایی که مسابقه می دهند خب سوار اسب می شوند مسابقه می دهند دیگر. اسب زبان بسته باعث تفریح و لذت بردن افراد واقع شده است دیگر. حالا انسان سوار حیوان بشود یا سوار ماشین بشود [چه فرقی دارد؟]. انسان وسیله نقلیه اش وسیله نقلیه سابق باشد یا جدید باشد، به فرهنگ چه مربوط است؟ به عقل و درایت چه ارتباطی

¹ بتیرت و، بدا، ماع زای دنمهر هب. گنهر ف

دارد؟! به حساب و کتاب چه ارتباطی دارد؟!

ربخی اجهمه زا هک مانگی پرفاسمه دصناپ، مانگی پرفاسمه دصیسد و دوشی م در هکی یامپیاوه ن آ رارق اهنیا نایم رد درمریپ و راوخریشد لفظ، دنکی م تکرر ریگید هطقت هب هطقت کی زا، [دنتسه] رگه؟ دندز رگه! دندز ایردی لایا پرفاسمه دصیاوه نیا هکنیا رب دریگی م قلعتن اباقا ی آر [تقون آ]، دراد امپیاوه یرادی نمشد و تدهدی م ماجنا ار راکنیا درادن لایا هکی صخش نیا؟ دندز اناریا امپیاوه اجنا رد ن لایا هکی درمریپ ن آ؟ دراد یریسقت هچ راوخریشد هچ ن آ؟ یراد راکهچ اهر فاسمه هب، ن زب ار یرشبن دمت رهاظم اهنیا؟ دراد یرهانگ هچ و دنکی م یرامشه حظ، لزنم هب نقر دیما هب و تساهتسشد؟ دروآی م دوجوبی یاهعجاف هچ و تیانهچ دنادی م [ایا] دنکی م ار راکنیا ن لایا هکی صخش ن آ و! تساهت فرشیپ نامهنیا؟ تسیچ نیا! دنکی م مهر اخنقا و دربی م مه تذل و دنزی م لادن یعدرد [ی لو] دنادی م، دنتشکی م ار رنف کی دندزی م نامکو ری تبا بقباسد رگا دندرک تفرشیپ نوچ لله دمحا. تساهتس رشب گنهرف و یرکف دشر نامهنیا. تساهتس لایا هکی، دنکی م مکتکهکت ار رنف دصیسد دندزی م هلیسو کی ایدن لایا [! تساهتس رشب ن دمت دشر]

هذتسا تیربریدنیا تساهتس تیانهچ نیا. تساهتس تیاناوید و شحوت نیا. ن مزیزع تسبذت فرشیپ نیا. تیناسنا دشر هذتسا تیمیهب و تیناوید دشر، قلاخا و نادجو دشر هذتسا تظیشد دشر! یلقع دشر. تسبذت تیناسنا دشر، یناسنا یاهشزرا و

ی م و ملسد و ملا و هیله الله ی لصد اذخلوسر شپ دیای م صخش هک تساهتس ی دشر ن آ تیناسنا دشر هدوب هچ دنیا مرفی م اذخلوسر. منک لقت امشد یارب ن م تساهتس هذاتفا قافتا بشید هک ار یاهتیضق دیوگ هچ، مپدوب هنسرگ مه ام، دندوب هنسرگ اهن آ و دندوب هدروآ ی یادغام هیاسمه یارب دیوگی م و! تساهتس، دنباوخ هک اهاهچ دنک فرصم ن لایا رگا ار اذغنیا هک دنیبی م هیاسمه ن ز ن آ. دندوب هنسرگ مه ام یاه رد [دروآی م] ار اذغنیا. تساهتس گرزب اذ ادرفات دنباوخ اهاهچ نیا هک مه لاعف، میتسه هنسرگ مه ام ار اذغی نعیدوب هجوت م مه و و دندوب هنسرگ و دندوب رادیام یاههچ ن نوچ، دهدی م ام هب و ام لزنم ی م بهتر م نیا زا و دنباوخ لاعف ن یاههچ دیوگی م و دهدی م هیاسمه هب و دروآی م و دروخی م ن دوش دشر، تیناسنا دشر و نادجو دشر دوشی م نیا؟ هچ دوشی م نیا. تفرگ هدیدن ار هلیسم نیا و تشذگ دوشد. قلاخا م راکم

ی ناسنا یاهشزرا هکنیا ات مدشثو عبم ن م، ¹ «قلاخا م راکم ممتلا تئعب»: دندومرف اذخلوسر اهنتا هب ار قلاخا م راکم. مناسرب اهنتا هب ار قلاخا یاهشزرا، ی ناسنا یاهشزرا. مناسرب اهنتا هب ار. مناسرب

صخشدره. درادن یرگید هورگزار ریغی هورگ هب صصا صتخا دشضرع هکی روظنم اهاهتیضق نیا یرشقرهر رد، دنزب رانک ار نارگید و دهدب صصا صتخا دوش هب ار عفانم دهاوخب هک ایندزا هبتر م رهر د یوحن هب هبتر م کی هب ندیسر یارب. تساهتس نادان و تلهج ملاء ن آ، دنکی مزی توافقت، دشاب دهاوخی م ملاء] نامهنیا، دروایهتسدهب ار تیعیقوم ن آ دوش و دنک مورحم هبتر م ن آ زا ار نارگید هک دنک لمع نارگید زا هک دنک لمع یوحن هب ی نید تیعیقوم زارحایارب ی تده. دنکی مزی توافقت، تساهتس [ی نادان و تهاج و ی یلاک هب ندیسر یارب. دنکی مزی توافقت تساهتس نامهنیا، دسرب تیعیقوم ن آ هب دوش و دریگی تقبسد مه ن آ، دیابرب نارگید زا ار عاتم نیا دوش لایا هب هک دنک لمع یوحن هب ی عفانم کی رب یزاداناتسد دناوتی م تیعیقوم نیمه رد و دجنگی م بلاق نیمه رد تسه مچره. دنکی مزی توافقت چیه، تساهتس روظنم به. دریگبرارق یبایشزرا دروم

بتارم و بیغ ملاوع ندشن شور و یرکف یاهقفا ن دشزابت معد و تیادهت معدنیا ل اعتمه ی اذخ نامهنیا. تساهتس هدربذی اهشوت و مهیبه، هلیسم نیا هب تبسذی سکره و تساهتس هدربذی سکره بیصن ار دجوت

1. 8 ص، قلاخا م راکم.

دوادخه که تسا ی دبا تداعسد و تایید کی و مظعا ریسکا کی ، هلئسم نیا دش ضرع بشید هکی روط
 .تسا مدرک نشور قیاقده و عقاو لئاسمه ی ار اهن آن ماشچ و تسا مدرک دارفا زا ی ضعب بیصند
 هشقن ، اهن درب ، اهن تفرگ ، ایند رب بلاکت ؛ رگید مینک دهاشمه ؟ دنتسه ی تیعضو هچ رد نارگید
 مکاد تلفغ هک تسا نیا ی ار ب همه ؟ تسبیج ی ار ب اهن یا مامت ، اهن دیشکن اشنوطخ ن آ ی ار ب ، اهن دیشک
 هک تسا نارسخ رد اعقاو ناسنا ردقچ و بی نادان و تلهج و تلفغ .تسا مکاد رشب رب تلهج .تسا
 ار رشب دنهواخی م ناگرزب و ایلوا هچره و .دروآی من نورید تیناوید و تئیمیه ی داو نیا زا ار دوخ
 قفا .ایید نورید ل هج ن اندز نیا زا « :دنیوگی م [ایلوا] .دهدی من مزاجا دنروایید نورید تیعقوم نیا زا
 .وشن راتفرگ اهتینانا و اهی نییدوخ و اهت للاض ی انگنت نیا رد .مدب معسوت و شرتسگ ار دوخ ی رکف
 ار دوخ رکف .راد هگن تحار ار دوخ هچب و نز .نکت تحار ار دوخ ی گدنز ، نکت تحار ار دوخ باصعا
 تساجک ی لو ! «ش ایند ن آونیا ی اهراک دنب رد و ن آونیا راتفرگ ردقنیا .ربب ی رگید لئاسمه تمس هب
 !؟ او نشد شوگ تساجک !؟ او نشد شوگ

راگردورپ صاخذ تمحر بالجر رد توکسه هلئسم هب هجوته موزل

و ش یوشن لهاد رد اماناد ! دنکی م وجتسج ش یوشن و بارطضا رد ار دوخ ی تحار اهی ضعب
 .دنکی من ادیب ش مارا االصا اهن آ ی گدنز .تسا هتسباو هلئسم نیا هب اهن آ تایید ایوگ ؛ دنتسه بارطضا
 اهن آ اب ناسنا تعاس کی رگا .دنکی م تبخص رتمک دینیب سلجم رد دنتسه ش مارا رد هک ی دارفا
 هب ندرکل اوس اب ناسنا ی لک روطه و .ی رورض و دیفم بلاطم رگه دونشی من ی بلطم اهن آ زا ، دنیشنب
 هچنآ ؟ تسبیج هلئسم نیا اقا ؟ تسبیج ن آ اقا ؟ تسبیج نیا اقا ؟ [دیوگی] م ادم ، دنکل اوس م ادم .دسری من ی یاد
 .دیایید تسدهب دهاوخ ل اوس اب هک تسا ی زیچ ن آ زا شیب ی لیخ دروآی م تسدهب توکسه رد ناسنا هک

ی ناربط هملاء هینامط و نوکسه تلاد زا ی تیاکد

تلاد زا ی ضعب رد .دوب مسقود اقا موحرم تلاد ؛ میتفری م ی یاد میتشاد اقا موحرم اب تفوکی
 ی م هجوته م ه ام .دندوب دوخ رد طقف ، دنتشادن ار ندرکت بخص لاجم چیه هک دندوب ی تیعضو کی رد
 لزیم [هب] ی مهم راک ی ار ب ام هک داتفا ی مقافتا تاقوا زا ی هاگی ی تد ؛ میدرکی من تبخص ناشیا اب ، میدش
 ی نعی .تسین ندرکت بخص تقو ن لا ، هن میدشی م هجوته ناشیا هب میدرکی م مانگن هک نیمه اما ؛ میدمای م
 و ش مارا تلاد ن آ و دروخی م هب میدرکی م حرطم ار ی یا هلئسم میدرکی م ی لاوس ناشیا زا هک نیمه
 ناشیا دوخ اذل .تخیری م هب هب ، لئاسمه نیا و بلاطم نیا هب لزنتا هب هینامط تلاد ن آ و نوکسه تلاد
 .مینکل اوس ناشیا زا ار ی بلاطم ام ی تاقوا هچرد و عقوم هچرد هک دندوب هداد دای ار هلئسم تیفیک ام هب
 نمی دانم یک وقت من این قضیه را برای رفقا گفتیم یا نگفتم؟ یک وقت یکی از دوستان و رفقا بود ،
 در همان موقع به ما تلفن کرده بود ، و تقاضا کرده بود که ما حالاتش را برای مرحوم و والد ، نقل بکنیم و
 از ایشان بخواهیم که اقا حالات ایشان این طور است و این طور است ، چه امر می فرمایید؟ [بگویم که]
 ایشان انکارش تمام شده است و عالم و آدم همه توقف کرده اند تا ایشان دوباره زکری و برنامه ای را
 شروع کنند ؛ نظام خلقت همه به اختلال و تعطیل افتاده است ! گفتیم : چشم ما می رویم . ما فردا خدمت اقا
 رفتیم ، دیدیم عجب ، این هم از همان موقع هایی است که نباید جلو رفت . سرمان را مثل بچه خوب
 برگرداندیم ، سرمان را [پایین] انداختیم و [به] منزل برگشتیم . شب بعد تلفن شد : اقا [به مرحوم اقا]
 گفتید ؟ گفتیم : فرصت نشد ان شاء الله بعد می گویم . یک «بسیار خوبی» فرمودند ولی از هزارتا بله ! از چه
 عرض کنم ها بهتر و رساتر و مفیدتر .دوباره فردا بعد از ظهر رفتیم منزل اقا دیدیم ، نه خیر ! قضیه به
 شکل دیگری است . باز دوباره فرادشب تلفن کردند اقا این طور ...! ما هم یک خورده می خندیدیم ؛ خب
 سر حال بودیم ! ما که [ذکرمان] تمام نشده بود ، ما طوری مان نبود ؛ ایشان [به مرحوم اقا کار داشت] .
 [ایشان گفت :] قضیه ما فرق داشت . البته ما راحت بودیم . گفتیم که نه ! متأسفانه نشد و فلان . گفتند : « اقا
 بالأخره ما همین طور معطل هستیم » ، ما هم گاهی شوخی [می کردیم] . گفتیم : « خب شما هم ذکر صلوات
 بفرستید تا وقتی که ان شاء الله ذکر مجدد برسد و فلان » . گفت : « چشم ، هر چه امر می فرمایید » . این هم

بهتر از آن! بله عبارت دیشبی خیلی رساتر بود و خودمان را برای مراتب بعدی هم آماده کرده بودیم که کار به کجا می‌کشد.

از قضا روز سوم هم خدمت ایشان رفتیم، گفتیم که بالأخره باید امروز دیگر خدمت آقا عریضه را عرض کنیم؛ چون دیگر خیلی اوضاع قمر در عقرب است و اگر [جوابی] نباشد دیگر معلوم نیست چه حواله‌ایی می‌شود؟ علی‌کل‌حال دیگر آمدیم. تا آمدیم شروع کنیم ایشان گفتند: «آرام آقا! بفرمایید!» خب این دیگر، صریحاً [عدم تمایل ایشان به پاسخگویی] بود. [گفتیم:] چشم، ما می‌فرماییم ولی علی‌کل‌حال مطلب این‌طوری است. شب رفتیم و منتظر تلفن بودیم که یک‌مرتبه دیدیم بله! این دستگاه صدایش بلند شد. دیدیم بله ایشان هستند و گفتیم که نه آقا هنوز نتوانستیم! دیگر این بزرگوار، طاقتش [تمام] شد و گفت: «آقا آخر این درست است؟! چند روز همین‌طور ما را معطل بکنید؟» گفتیم: آقا جان چه اشکال دارد؟ چه زمانی شما می‌خواهید به فنا برسید؟ به من بگویید؛ یک سال دیگر؟ دو سال دیگر؟ حالا دو سال و سه روز دیگر بشود. چه اشکال دارد چهار روز دیگر، سه روز دیگر دیرتر باشد؟! ان‌شاءالله که بله خداوند...، ایشان گفت: «من گمان نمی‌کنم این‌طور رفتار صحیح باشد!» گفتیم: «ما شوخی می‌کردیم و ان‌شاءالله خداوند جبران می‌کند، جبران مافات می‌کند؛ مثلاً شما اگر با صد کیلومتر می‌رفتید ان‌شاءالله تنمۀ آن را [با] صد و بیست کیلومتر می‌رسید به آن [مقصد مدنظر]. آن بنده خدا هم خداحافظی نکرده، دیگر گوشی را گذاشت که ما هم مثل اینکه خیلی خوشیم خیلی....»

دو روز بعد رفتیم در منزل مرحوم آقا جلسه‌ایی بود. بله! اینهایی که خدمتتان عرض می‌کنم خب رفقا و رندها می‌دانند که چه مطالبی در ذهن هست. دو روز دیگر رفتیم در خدمت مرحوم آقا و مجلس بود. من دیدم این شخص به اخوی بزرگتر رو کرده و این برنامه‌اش را به ایشان می‌گوید که آقا! برو پیش مرحوم آقا و ما برنامه‌مان این است، ذکر [چه بگوییم؟]. همان‌جا ایستاده بودیم یک‌مرتبه صدای مرحوم آقا از درون اطاق بلند شد به آن اخوی، که چه‌کسی به شما گفته است که از آنچه را که تعیین کرده‌ایم تجاوز و تعدی کنید؟ ایشان باید مطلب خود را به فلانی بگوید و از فلانی جواب خود را بگیرد. التقات می‌کنید! این اخوی ما هم آمد دیگر رنگ به چهره‌اش نبود. گفت: «آقا مگر به شما نگفته‌اند از ایشان بگیرید؟»

باتکوب‌اسدن‌نامه عزج‌م‌ه‌مان‌ر‌ب‌ن‌یا‌ب‌خ، د‌ش‌اب‌ر‌ا‌ک‌ر‌د‌ی‌ب‌ا‌ت‌ک‌وب‌ا‌س‌د‌ه‌ک‌ت‌س‌ا‌ن‌یا‌ر‌ب‌ر‌ا‌ر‌ق‌ر‌گ‌ا‌ت‌س‌ا‌ه‌م‌ا‌ن‌ر‌ب‌ع‌ز‌ج‌م‌ه‌ن‌یا‌ی‌ن‌ع‌ی‌م‌ی‌ر‌ا‌د‌ن‌ل‌ا‌د‌د‌ن‌ی‌و‌گ‌ی‌م‌ه‌ک‌ی‌ت‌ق‌و‌! د‌ش‌اب‌ا‌د‌ج‌د‌و‌ش‌ی‌م‌ذ‌ه‌ک‌ن‌یا‌ر‌گ‌ی‌د‌، ت‌س‌ا‌؟ د‌ی‌ن‌ک‌ی‌ل‌م‌ع‌ل‌ک‌ش‌ن‌یا‌و‌ت‌ی‌ف‌ی‌ک‌ن‌یا‌ه‌ب‌ا‌م‌ت‌د‌[ه‌م‌ک‌ن‌یا‌ه‌ب‌] د‌ی‌ر‌ا‌د‌ر‌ا‌ک‌ه‌چ‌؛ س‌ر‌ب‌ت‌ر‌ا‌ک‌ه‌ب‌و‌ر‌ب‌آ‌ق‌ا‌، م‌ی‌ر‌ا‌د‌ن‌ل‌ا‌د‌د‌س‌ر‌ی‌م‌[ل‌ا‌ح‌ر‌ه‌ه‌ب‌] د‌س‌ر‌ب‌ا‌ه‌ن‌آ‌ش‌و‌گ‌ه‌ب‌د‌ی‌ا‌ب‌ه‌ک‌ی‌ب‌ل‌ا‌ط‌م‌ن‌آ‌ه‌ک‌د‌ن‌ن‌ا‌د‌ی‌م‌ا‌ه‌ن‌آ‌د‌ن‌ت‌س‌ه‌ج‌و‌ت‌م‌ه‌ک‌ی‌د‌ا‌ر‌ف‌ا‌ما‌از‌ج‌ل‌س‌ه‌ع‌ن‌و‌ا‌ن‌ب‌ص‌ر‌ی‌ب‌ی‌ر‌و‌ن‌آ‌م‌د‌ی‌م‌، د‌ر‌خ‌ی‌ا‌ب‌ا‌ن‌ی‌ک‌ن‌ف‌ر‌[آ‌م‌ده‌] م‌ی‌گ‌و‌ی‌د‌: «آ‌ق‌ا‌ی‌ک‌ن‌ص‌ی‌ح‌ت‌ی‌ب‌ف‌ر‌م‌ا‌ی‌ی‌د‌.» گ‌ف‌ت‌م‌: «پ‌س‌م‌ن‌ی‌ک‌س‌اع‌ت‌و‌ن‌ی‌م‌ب‌ر‌ا‌ی‌ش‌ما‌چ‌ه‌ک‌ا‌ر‌م‌ی‌ک‌ر‌د‌م‌؟». [م‌ی‌گ‌و‌ی‌د‌:] «آ‌ق‌ا‌ی‌ک‌م‌س‌ئ‌ل‌ه‌ا‌خ‌ت‌ص‌ا‌ص‌ی‌ب‌ف‌ر‌م‌ا‌ی‌ی‌د‌.» گ‌ف‌ت‌م‌: «آ‌ق‌ا‌م‌ن‌چ‌ی‌ز‌ه‌ا‌ی‌ا‌خ‌ت‌ص‌ا‌ص‌ی‌ب‌ل‌د‌ن‌ی‌س‌ت‌م‌، ب‌ا‌ی‌د‌ب‌ه‌ا‌ف‌ر‌ا‌د‌د‌ی‌گ‌ر‌م‌ر‌ا‌ج‌ع‌ه‌ب‌ف‌ر‌م‌ا‌ی‌ی‌د‌.» ک‌ا‌ر‌ما‌ه‌م‌ی‌ن‌ا‌س‌ت‌ک‌ه‌ب‌ر‌و‌ی‌م‌و‌ب‌ن‌ش‌ی‌ن‌ی‌م‌و‌[آن‌ط‌ور‌ک‌ه‌ب‌ا‌ی‌د‌ا‌س‌ت‌ف‌ا‌ده‌ن‌ک‌ن‌ی‌م‌]؛ ا‌م‌ا‌آن‌ک‌س‌ا‌ن‌ی‌ک‌ه‌ا‌ه‌ل‌م‌ع‌ن‌ا‌و‌ا‌ه‌ل‌ا‌د‌ر‌ا‌ک‌ه‌س‌ت‌ن‌د‌، از‌ی‌ک‌ج‌م‌ل‌ه‌ک‌لی‌، ه‌ز‌ا‌ر‌م‌ط‌ل‌ب‌خ‌ا‌ص‌ب‌ی‌ر‌و‌ن‌م‌ی‌آ‌و‌ر‌ن‌د‌. [ا‌م‌ا‌ا‌ی‌ن‌ک‌ه‌] م‌د‌ا‌م‌ب‌ی‌ا‌ی‌ن‌د‌و‌ب‌گ‌و‌ی‌ن‌د‌: «آ‌ق‌ا‌چ‌ه‌[م‌ط‌ل‌ب‌خ‌ا‌ص‌ی‌ب‌ر‌ا‌ی‌ما‌d‌a‌r‌ی‌d‌؟]. آ‌ق‌ا‌چ‌ه‌[م‌س‌ئ‌ل‌ه‌a‌خ‌ت‌ص‌ا‌ص‌ی‌ب‌r‌a‌ی‌ما‌d‌a‌r‌ی‌d‌؟]. ا‌ی‌ن‌ح‌ر‌ف‌ها‌چ‌ی‌س‌ت‌؟! با‌صُح‌ب‌ت‌ک‌ر‌د‌ن‌و‌م‌د‌ا‌م‌م‌س‌ئ‌ل‌ه‌م‌ط‌ر‌ح‌ک‌ر‌د‌ن‌و‌ا‌ی‌ن‌ها‌ک‌ه‌d‌ی‌گ‌ر‌م‌س‌ئ‌ل‌ه‌d‌ر‌س‌ت‌ن‌م‌ی‌ش‌و‌د‌. ب‌ل‌ه‌، d‌ر‌ب‌ع‌ض‌ی‌از‌م‌و‌ا‌ر‌د‌خ‌ا‌ص‌ک‌ه‌ا‌ن‌س‌ا‌ن‌واق‌عاً‌ن‌م‌ی‌ت‌و‌ا‌ن‌د‌ت‌م‌ی‌ی‌ز‌ب‌ی‌ن‌ط‌ر‌ف‌ی‌ن‌را‌b‌e‌d‌h‌d‌r‌آن‌م‌و‌ا‌ر‌d‌خ‌ب‌ا‌ش‌ک‌ا‌لی‌n‌d‌a‌r‌d‌. ا‌م‌ا‌ا‌ی‌ن‌ک‌ه‌m‌o‌a‌z‌b‌a‌ی‌n‌ا‌ش‌d‌ک‌ه‌m‌o‌a‌z‌b‌ا‌خ‌ت‌ص‌ا‌ص‌ی‌ب‌ا‌گ‌ف‌ت‌ن‌و‌با‌z‌ی‌a‌d‌صُح‌ب‌ت‌k‌r‌d‌n‌[b‌e‌a‌o‌b‌r‌s‌d‌f‌a‌ی‌d‌e‌h‌n‌d‌a‌r‌d‌!].»

یک‌وقت‌م‌ن‌م‌ی‌خ‌وا‌س‌ت‌م‌خ‌د‌م‌ت‌ب‌ع‌ض‌ی‌از‌d‌o‌s‌t‌a‌n‌[b‌e‌] ج‌ا‌ی‌ی‌b‌r‌o‌m‌و‌ح‌ا‌ل‌m‌d‌r‌آن‌m‌o‌q‌e‌y‌ی‌ک‌ح‌a‌l‌x‌a‌ص‌ی‌b‌o‌d‌؛ خ‌b‌d‌r‌ب‌ع‌ض‌ی‌ا‌w‌q‌a‌t‌a‌ی‌n‌b‌r‌a‌ی‌h‌m‌e‌p‌i‌d‌a‌m‌ی‌ش‌o‌d‌و‌a‌خ‌t‌v‌a‌s‌s‌y‌[b‌e‌f‌r‌d‌y‌] n‌d‌a‌r‌d‌. گ‌f‌t‌n‌d‌: «آ‌q‌a‌d‌r‌f‌l‌a‌n‌j‌a‌b‌r‌o‌y‌m‌.» گ‌f‌t‌m‌: «n‌h‌! ح‌a‌l‌m‌a‌q‌t‌z‌a‌n‌m‌ی‌k‌n‌d‌.» خ‌ی‌لی‌a‌v‌r‌a‌r‌ش‌d‌. m‌n‌m‌ی‌d‌a‌n‌s‌t‌m‌k‌h‌[ش‌r‌a‌y‌p‌]

آنجا مناسب نیست]. گفتیم: «آقا من می‌آیم در خدمتتان، خیلی هم از این بابت تشکر می‌کنیم، ولی یک شرط دارد و آن شرط این است تا من صحبت نکردم کسی از من چیزی نپرسد، و کسی هم کاری به کار من نداشته باشد؛ این‌جا می‌نشینم، آن‌جا می‌نشینم، حرفی می‌زنم، چه می‌گویم، هیچ کار. هرکسی به کار خودش [مشغول باشد]. افراد لطف دارند، محبت دارند، بزرگواری آن‌ها و کرامت آن‌ها، [باعث دعوت من بوده است ولی من] احساس کردم توقعی بوده است که مثلاً الان می‌رویم و صحبت می‌کنیم. در طول این سفر دیگر بله! حسابی سؤال‌ها و مسائل [خود را مطرح می‌کنیم]. یک‌مرتبه دیدند مطلب به شکل دیگر و به قسم دیگری درآمد. آن‌ها هم مطلب را متوجه شدند.

این مسئله مربوط به همه است. اختصاص به یک نفر ندارد. رفقا و دوستان باید متوجه این مسئله باشند - چون من این مسئله را احساس کردم - صحبت زیاد و عمر و وقت و زمان را به صحبت‌گذراندن، این از مایه و از کیسه خوردن است! و از دست‌دادن کارهای انجام شده است! بارها مرحوم آقا می‌فرمودند که بعد از جلسات رفقا با هم کمتر صحبت کنند، حتی با عیالاتشان بعد از جلسات کمتر صحبت کنند و صحبت‌های عادی هم، باید در حول و حوش مطالب مفید، با توجه به رعایت شرایط طرف مقابل باشد. یکی حالش حال صحبت‌کردن نیست، می‌خواهد در خودش باشد، ساکت باشد. می‌آیند پیش او می‌نشینند: «آقا راستی می‌دانید دیروز مثلاً فلانی چه کرده است و آن چه کرده است؟» هیچی [نماند]. تمام آن حال همه از بین می‌رود؛ بخصوص در ماه‌های حرام و در ماه‌های محترم که رجب و شعبان و رمضان و همین‌طور در اوقات خاص و در زمان‌های خاص که لطف و عنایت پروردگار در آن اوقات، شکل دیگری دارد، ما می‌بینیم در یک همچنین موقعیت‌هایی فرصت را از دست می‌دهیم.

یعنی درست همان موقعی که می‌خواهد یک رحمتی بر یک شخصی بیاید، یک بارقه‌ایی بر او بیاید، یک نفعه‌ایی بیاید یک‌مرتبه رفیق کناری می‌گوید: «آی فلانی چه شد» تمام شد رفت، حالا چه زمانی دوباره [این نفعه و بارقه] می‌آید؟! یا خودش صحبت می‌کند [آن هم همین‌طور است]. آن رحمت پروردگار و آن بارقه بر دل آرام می‌نشیند نه بر آن دلی که حرف می‌زند. بر آن دلی که حرف می‌زند نمی‌نشیند؛ چرا؟ چون او در حال تموّج و در حال گردش است. در حال اضطراب است و بر قلب مضطرب جاذبه‌های الهی و نفعات الهی وارد نمی‌شود. دل باید آرام باشد، دل باید متوجه باشد تا بتواند آن‌ها بیاید.

روضه در مشه منتغمه هراب ردی ضاق الله‌تیا موحرم شرافسه

ی‌م تبخّص، روضه هب عجار، دندوب هتسشن س لجم رد - هی‌اع‌الله‌ن اوضر - ی‌ضاقت موحرم تقوکی و ن‌تشاد ادم هب هجوت و ن‌دشع‌مج و رطاخت‌ت‌عجم ی‌نعیر روضه. دیرامشب منتغمه ار روضه هک دندرک تساهدشی‌م در هچوکل‌خاد زای صخشع قوم‌ن‌یا رد. دینادب منتغمه ی‌لیخذ دندومرفی‌م ار ن‌یا. ن‌دوبدوخرد ی‌ادص ن‌یمه تاقوا زای ضعب رد: دندومرفی‌م، دی‌ای‌م‌قت ی‌ادص ک‌ی، دندی‌م‌راوید هب [ار ی‌زیچ] [ه‌حفتو ه‌قراب ن‌] هک تسایابی‌م ه‌ظطن‌ن‌آ رد ی‌نعیر. «دی‌ای‌م‌ذ‌رگید و دربی‌م‌ن‌بید زار روضه‌ن‌آ، ق‌ت‌ن‌آ [رگید هک مه‌ش‌یوشد اب‌دنک ادیب‌ش‌یوشد، ب‌لق‌ن‌آ هک دش‌ت‌عاب‌ق‌ت‌ی‌ادص‌ن‌یا. دروخ‌ب‌لق‌ه‌ب و دی‌اید تسای‌مهم ه‌لئسم، ه‌لئسم ردق‌ن‌یا. دریگ‌رارق‌اج‌ن‌یا رد دی‌ای‌م‌ذ و دینش‌ن‌ی‌م‌ذ [ن‌اج‌ه‌ب‌قراب

میراد ی‌هلا ص‌اخ‌ت‌محر زای هک ی‌تایقوت‌ن‌درمشه منتغمه

رایسب و مرتحم رایسب هب‌ن‌یا، تساراک‌دروپ‌ص‌اخ‌ت‌یانع ه‌بنج هک ه‌بنج‌ن‌یا ل‌اح‌ل‌ک‌ی‌اع [م‌یوگی‌م] ادج. دسری‌م‌ذ ی‌یاج ه‌ب‌ن‌ام‌رکف‌م‌ینک رکف ه‌لئسم‌ن‌یا ه‌ب‌ع‌جار‌ام ه‌چ‌ر‌ه‌اعقاو و تساه منتغمه‌ام ی‌ارب‌ار ب‌لاطم‌ن‌یا رگا ایادخ هک میدرک‌ی‌س‌ر‌ر‌ار ه‌لئسم‌ن‌یا و میدرک‌رکف‌ن‌ام‌دوخ‌اب‌ل‌اح‌ه‌بات‌اعقاو ی‌م‌ام‌اجک، ی‌دادی‌م‌ذ رارق‌ت‌یعقوم‌ن‌یا رد ار‌ام‌رگا ایادخ؟! م‌ینک‌ب‌م‌یتسناوتی‌م‌راکه‌چ‌ام ی‌درکی‌م‌ذ‌ز‌اب‌ی‌دار‌فا‌دنتسین‌م‌ک‌ب‌ذ؟! م‌یس‌ر‌ب‌ت‌اک‌ن‌ن‌یا ه‌ب‌م‌یتسناوتی‌م‌ام‌اجک؟! م‌یر‌و‌اید‌ت‌سد‌ه‌ب‌ار‌ل‌ئاسم‌ن‌یا م‌یتسناوت‌ی‌ل‌ئاسم، د‌ن‌سیون‌ی‌م‌اه‌بات‌ک. د‌ن‌راد ی‌پانشا ب‌لاطم‌ن‌یا ه‌ب‌ت‌بس‌ن‌ی‌روئت‌ر‌ظ‌ن‌زای و ی‌ملع‌ر‌ظ‌ن‌زای ه‌ن‌یا هک د‌ن‌ده‌ی‌م‌ما‌ج‌نا

نونف و مولء باحصا ی خرب تامادقا ندوب لصاد ی ب

لئاسم هب تبسن هک ی اهدنسیون . مدرکی مه علاطم هدنسیون کی زا ی باتک نم دودب ش پید زور دنچ
تیلعفا اجنآ رد و دنکی می گدنز چراخ رد و ،تسا ی علطم صخش ی ملاسا نافرء و هفسلف و ی ملاسا
ی می هک ی بلاطم ن بید ایدخ متفگ ،متشاذگ هجس هب رس اعقاو مدناوخی م ار باتک نیا نم ی تقو ؛دراد ی یاه
بخ هتبلا ؛میدینش ام هک تسا ی زیچ نامه ،تسا نامه دیوگی م اجنآ رد هک ار ی لئاسم ،تسا نامه دیوگ
اتی لو ؛دراد توافقی لیخ تسین م ه نامه ریخن ،تسا نامه انیع للاح مکنیا هن ،تسا ن آ زا ی خرب
متشگ فرطن آ و فرطن یا تسا هتفر ن اگرب ش پید .تسا هدهد مدینش [ن اشیا طسوت] م ه بلاطم ی دودح
ی لو [تسا هتشاد طابتر] اهی لیخ اب تسا هدید ار رگید دارفا .تسا هتفر ی یابطابط هملع ش پید .تسا
لااح .تسا هدرکذ ذوفن و ان طاب هب تاکرد نیا و اهن تفر نیا !تسا هدیخرچی م ش دودخ رود شاهمه
؟تسا هچش اهجیتت

ی اهرهش زا ی کی رد دیاب ،انثا فراعم هب تبسن ،انثا هفسلف هب تبسن ،انثا لئاسم هب تبسن اقا
ن لافو و سلجم و دنکی ی نارنخسو دورب فرطن آ و دورب فرطن یا ،رگید ی اج [ای] لائم روط هب اکیرما
زور لاس دندهب لیکشت رانیمس ،دندهب لیکشت هسلج !درک ادیب دوشی من اهاجنآ هک ار ادخ رخآ ،ادخ قدنب
دارفا دنوشب معج اهرتکد ،دندهب لادم ،اذک ی اهزور نیا زا منادی من دنک تسرد زور دای ،دنک تسرد
دنک راکهچ دندهب ن اشیا هب ار اج ن لافو رد ی نارنخس راختفا ،دنزب فک ،دنک هچ اجنآ رد ،دنوشب معج
،درادن ن طاب درادن قمع ی نیبی م فرح هب ی نکی م مانگن [؟ی اهجیتت] هچ [!؟دش لصاد ی اهجیتت] هچ
!بابد ،بابد ،بابد ،چهه .دکرتی م ی نرب قت ؛دنامی م کنکد اب لثم .تسا کشخ

مرحوم آقا از این افراد تعبیر به بادکنک می کردند. بادکنک چیست آقا؟ همه اش درون آن باد است
دیگر. خیلی بزرگ است. از این بادکنک ها بعضی ها هست، سابق ما می دیدیم، نمی دانم دیگر حالا هست
یا نه؟ در همان زمان سابق وقتی که در مراسم همراه این طناب ها یک بادکنک خیلی عجیبی خیلی
بزرگ، [ما می دیدیم]. ولی همه اش [باد است]. حرکت می کند مردم را متوجه می کند این طرف، آن طرف
جمع می شوند نگاه می کنند یک سوزن تق بزئید یک دفعه پوچ! تمام شد. هیچی [نمی ماند]، این ها همین
هستند. باد و بود زیاد است. مجالس، سمینار، بیا و برو سخنرانی کن فلان کن بالا [برو]، جشن بگیرند
چه کار بکنند. اهداء جایزه بکنند، مرد سال معرفی بکنند چه کنند. بنده خدا کلاه سر شما گذاشته اند با آن
عمامه ات. کلاه سر شما گذاشته اند که به نافت رسیده است، خبر نداری مسکین. خوشحال از باده پیروزی
و معرفی شدن!

ی هلا ی ایلوا تسایک و ایند هدنیر فرهاوظ

می خواستند این کلاه را سر مرحوم علامه طباطبایی -رضوان الله علیه- هم بگذارند. مرحوم آقا
نقل می کردند که آقای مطهری پیش علامه طباطبائی آمد و گفت: «آقا مبادا این کار را انجام بدهید، مبادا
بیاید، این ها می خواهند آن ارزش و آن بهاء و عظمت یک عالم روحانی را در این دادوستدهای دنیوی
و بهیمنیت و اعتبارات دنیوی قربانی کنند» و مرحوم علامه طباطبائی نپذیرفتند. دنبال مرحوم آقا هم
آمده بودند. در همان زمان سابق آن فروزان فر کذایی که هر وقت اسم او می آمد مرحوم آقا می فرمودند:
«لعنة الله علیه». ایشان می فرمودند: «این ها از آن حرامزاده هایی هستند که نقشه های زیرکانه
فراماسونری بر علیه اسلام را این ها دارند پیاده می کنند، ولی متأسفانه عده ای، از آن ها به تکریم و
تعظیم یاد می کنند! حتی همین الان! چند مرتبه همین فروزان فر دنبال مرحوم آقا فرستاد که استادی
دانشکده الهیات و این ها را آقا قبول بکنید. ایشان فرمودند: «بنده در همین مسجد نماز می خوانم و اگر
قرار بر تبلیغ باشد برای افراد بیان می کنم.»

هچ !دندز لوگ [ار اهن آ] ن دادل یکشت تاسلج و اهن دزفک و قیوشت اب و دندرب ار دارفا ردقچ
متشذگی تو غاط میژر هک دندوب ی یاهه یاپ و اهن وتسو نیدمتعم ن آ زا هک ی دارفا [؟دنداد بیر فر ار] ی ناسک
و ا هک دندوبن اهن یا .دوب مدرک روتسا ار دوخ اهن وتسن نیا رب و ناکرا نیا رب ی ولهپی هاشنه اش ه ماخذ و

ماخذ ماگنسد رد، هدشه تخانشی ملء یاهمهچ و اهی سیفد دیعدنیا و اهرفن ازورف نیا رگا. دویذ مه یمنوا، دنک داسیف همه نیا تسناوتی منوا، دهدب ماجنا ار تایانج نیا تسناوتی منوا مک، دندوبن یولهپ نینچمه کی رد میباید ام تقو نآ! دندوب دارفا نیا، دنتشاد مگن ار اهیپ نیا مک دندوب اهنیا. تسناوت ار دوخ رگید فرط زا، فرطکی زا نیا! میریگی راخفنا لادم دارفا نیا تسد زا یهاگشناد طیحم مه اهنیا دنیوگب. دننک ناربع ییاهت یصخش نینچمه کی دروا اب ار دوخی تسپ نآ. دندهب رارق هارمه مرخلاب! میراد ی دارفا نینچمه کی مه ام [دنتسه ام اب] هلب مه اهنیا! دندما مه اهنیا. دنتسه ماگشناد رد. تسای ملء طیحم، طیحم نیا

اینها همه نقشه است! چه کسی بود که اینها را می فهمید؟ مرحوم آقا می فهمیدند! آن کسی که می داند این نقشه کجاست. سراغ بنده هم برای همچنین مسائلی آمدند. گفتیم: «ما یک طلبه ای هستیم همینجا درس می خوانیم». نشان [و مدال] بدهند و فلان بکنند. همه اینها دنیا است. همه اینها گول زدنهایی است که در ظواهر فریبنده می آید و آن مناعت و ارزش و بهاء را می گیرد و جای خود را به همین دنیا و اعتبارات و همین امور می دهد. برای مرحوم آقا نامه فرستادند که در مراسمی به عنوان کتاب سال و امثال ذلک شرکت کنند. مرحوم آقا به یک شخصی فرمودند که عذرخواهی کنید. حتی [به مرحوم آقا] گفتند که وسایل را برای رفت و آمد آماده می کنیم که بیایند و چه کنند. فرمودند: «خیلی تشکر می کنیم، ما مشغول هستیم. شما بروید». بعد هم که آمدند یک جوایز و چیزهایی بود؛ فرمودند: «آنها را هم بگویید که صرف در مسائل مقابله با [این مسائل بکنند]. در آن موقع، زمان جنگ و اینها بود دیگر، فرمودند: «اینها را هم صرف در امور خیریه و مقابله با این مسائل و اینها بفرمایید.» و از آن شخص تشکر کردند.

دروخل و گو و دریگبار بلطم، چنسه تکز، قبقد مک تسا نیا سیکن اسنا کی و گنرز ناسنا کی و بلطی اقری اربص و صخب تی عقوم نیا رد مک ار ی تمظع نآ دنادب و دوشن ام راع بلطم نیا هب و تسبند تسا ن کممی سکره ی ارب فالنخه در او مرد میضق نیا هتبلما؛ منکی مضرع ار بلطم نیا، اهنیا نیا و فنص نیا هب طوبرم نیا ی لعف تی عقوم و تیعضو به جوتاب اما؛ دیباید شپیش دوخ تیعضو هب ماما بتکم رد مک ی ماقم و ن آشد و لع و ی گرزب و عاهب و تمظع نآ مینادب دیاب ام - تسا ص خشم مورگ فک و تارابتعا و تسپل ناسم نیا اب. مینکضو عاهمه رخنیا اب، میدروا تسدهب ملاسلا هیلع قداص دوخ ی ارب ی داو نیا رد مک ی تی عقوم و تیعضو نآ ام. مینکضو عاهه میباید مدرکان ی ادخی تقو کی اهن دز نیا، ی کنکداب و ی کفپی و یرهاظ روما نیا اب و میباید ادابم، تسا هتشدگ تئم دنوادخ و میدرک بسک همه ی فلاتخان یرتمک اب مک ی لناسم نیا اب، اهنیمه اب، اهادص و رس نیا اب اهوهایه نیا اب یرابتعا روما بلطم ود و فیرعتود و دیجمتود اب زورما [مینکضو عاههو تمظع نآ]، دوشی مش و مارف اهنآ نوگنرس نانچ عقاو بلطم کی نایب اب ادرف میریگب رارق ی اءدع ی انث و حدم دروم، ن تفگ عقاو فالاخ، دشاب و گانث ناسنا ی تقوات ار گید تسا نیمه، دنرواید نورید ار ام دنناوتد مه ماچر عفن ورد زا مک میوشب اب نانچ دنزب قدفرد کی ده اوخب ناسنا مک نیمه. دنکی م هداقتسا ناسنا زا و تسا مرتحم و زرعم زورید مک دوب نیمه نیا اباب! دویذ دوجو ملء رد و ازای یرثا لاصا ی یوگوت! دوشی مش نوگنرس رس. تفرگ لادم زورید مک دوب ی نامه نیا. باهتفرگ هزیاج

هنوز دو روز نگذشته است. چه شد یک دفعه مسائل به این کیفیت [درآمد]. چه شد؟ آن وقت انسان خسر دنیا و الآخرة می شود؛ اما اگر از اول بر یک جریان منبع و کریم و متین و استوار انسان حرکت کند و چشم خود را فقط به مکتب امام صادق باز کند و از همه مکاتب، دیگر صرف نظر کند و وجهه خود را فقط تاسی به امام زمان ارواحنافداه قرار بدهد، و بقیه شخصیتها دیگر برای او بی ارزش و بی بهاء باشد، دیگر در این نوسانات برای او نوسانی بوجود نخواهد آمد. بالا ببرندش، پایین بیاورندش،

1. مرگشپ؛ یزیچ بهرورغم

تعظیمش بکنند، این طرفش شخص دیگر است. حساب و کتابش با شخص دیگر است. این تعظیم‌ها تعظیم‌های اهل دنیا است، که با یک کشمش گرمشان می‌شود و با یک غوره سردشان می‌شود. امروز دو تا تعریف بکنید، انسان را به کجا می‌برند، فردا یک قضیه اتفاق بیفتد [تمام آن تعریف‌ها فراموش می‌شود]. امروز اگر دست در جیب کنید بهترین فرد عالم هستید، فردا به‌خاطر مصلحتی امساک بکنید از هر فردی بدترید. امروز اگر با خوش‌رویی و خوش‌برخوردی مقابله کنید بسیار فرد منظم و منزهی هستید فردا بخواهید یک اخم بکنید دیگر از هر فردی بدترید. این مردم همین هستند! در این دادوستدها، عقاید فرق می‌کند، مسائل همه عوض می‌شود. قوانین و مقررات همه جای خودشان را عوض می‌کنند؛ اما آن کسی که در یک غناء و استغناء نه ذاتی گرچه استغناء طریقی و حیوی، حیات او به یک استغناء علمی رسیده است [که دیگر چنین نیست]. هر که می‌خواهد مدح او را بکند هر که می‌خواهد ثنا بکند هر که می‌خواهد نکند، [برای او فرقی ندارد]. صد هزار سال [کسی مدح و ثنا] نکند.

خدا نیاورد آن روزی که اینان بخواهند انسان را مدح و ثنا کنند. آن روز نیاید و الا باید انسان خودش به فکر بیاید، چه شده است که این‌ها دارند انسان را [مدح می‌کنند؟] بله؟ این چیست؟ این آن رأفت خاص پروردگار است که شامل حال هر کسی نمی‌شود و هر کسی به این مرتبه نمی‌رسد. آن طیبیب یا آن فرد تحصیل کرده یا آن فرد صاحب حرفه‌ای که بنای خود را بر صحت عمل گذاشته است، آن باید ادراک این مسئله را بکند که این فهم و بینش را چه کسی به او داده است؟ هزار نفر هستند [که خدا چنین فهمی به آن‌ها نداده است]. در هر رشته‌ای منحرفین قرار دارند [ولی] آن کسانی که مواظب بر راه هستند و مواظب بر طریق هستند، این مهم است. امروز می‌گذرد فردا هم می‌آید فردا هم می‌گذرد، بالأخره این روزها می‌گذرد؛ اما آن نتیجه‌ای که برای انسان می‌ماند چیست؟ آیا نتیجه موجب سرافکندگی و خجالت و شرمندگی ماست یا آن نتیجه موجب سرافرازی ماست؟ هر کسی در هر وضعیتی و در هر رشته‌ای و در هر موقعیتی که قرار دارد این مسئله را باید متوجه باشد.

ار یراد تانگدنب رب هک ی تمحر و تفأر هک ی تسه ی سک و ت ایادخ ک تفأر ن نَحَب مِهْبَاء دُناَما و یدیشخبرار متسا

تمعذزا و یدنارور یدرغصن ارود رد ارم و ت ایادخ. اریقص کناسحا و کمعدی فی نتییر ی هلا یدرک مهار فاحور و امسجن متبیرت ی اربار بابسا و لء و یدرک رادر و خرب ت ایاد ید تشاد دنلی گرزبرد ارم مسا و اریبکی مساب ت هوند

ما ظاهرأ قرار بود راجع به این فقره [صحبت کنیم]. الان چشم به ساعت افتاد و دیدم که ظاهرأ از یک ساعت گذشت بله آقا؟ بسیار خب، ان شاء الله دیگر مورد مؤاخذه رفقا قرار نگیریم! مورد مؤاخذه رفقا که قرار نمی‌گیریم ولی علی‌کل‌حال دیگران [شاید مؤاخذه کنند!] بالأخره باید همه حقوق در اینجا مورد توجه قرار بگیرد. علی‌کل‌حال مجالس انس و محبت و مودت است و شب‌های ماه رمضان و انسان هم به گذشت زمان توجه نمی‌کند. علی‌کل‌حال بنا داشتیم بر اینکه قدری زودتر تمام بشود تا اینکه افراد، دوستان، رفقا هر کدام [به کارشان برسند]. علی‌کل‌حال دیگر شب‌هایی است که واقعا [مثل آن] گیر نمی‌آید. من امروز داشتم به اهل بیت می‌گفتم که ماه رمضان تمام شد. گفت چه تمام شده است؟ امروز روز هشتم است. گفتم ما که این هشت روز را اصلاً نفهمیدیم! بیست و دو روز دیگر هم می‌آید و انسان می‌بیند که چطور این نعمت‌های الهی همین طور جاری است ولیکن ما قابل و لایق برای ادراک این‌ها نیستیم مگر اینکه خود خداوند تفضلی بکند و از آن نفعاتی که بر بزرگان در این ماه وزید و رحمت و رأفت خاص پروردگار شامل حال بندگانش شد [نصیب ما هم بکند] و به واسطه انفس اولیاء خدا و بزرگان، خداوند لطفی به ما هم بکند. علی‌کل‌حال گفتیم که دیگر مجالس بیش از این طول نکشد تا این‌که رفقا بتوانند به کارهای خود برسند و دعایی و ذکر، بیداری [در این شب‌ها داشته باشند]

ابیرقت رگید، فرطاً بن‌اضمر مامه‌میزاً ابیرقت رگید هک میدیدی ماقاً موحرمات لامادر د م هام طقف هک رخاً همد ن آرد. دندیبواخی م رتمک و دندوب رادیب ار ن آ موسود ای دندوب رادیب ار بشد م راهچس

میراودیما اللہ عاشنہ . میدرکی مہدہاشم اقا موحرم زار ہلئسم نیا ام ، ترورضوی گتسخ عفر ددر
تاکر بہمہ نیا یار بدل باقہ کہ ار ام س وفذ و دنکل معام ابش دوخل ضفا اب و ش دوخت فآر اب دنوادخ کہ
نیا ردش دوخت امعدو تاکر بکاردا یار بدعتسم ، یرا وگرز بہد ار س وفذ نیا دنوادخ ، تسیند اہنیا و
دنادر گب مام

دمحمل آ و دمحمی اعل صد مہللا